

Kas Eesti vajab hariduses revolutsiooni või stabiilsust?

Haridustegelased ei ole üksmeelel, kas haridust tuleb revolutsiooniliselt reformida või mitte muuta

Revolutsiooni on vaja: luues koolidele ja õpilastele uusi võimalusi, tuleb ka ressursse jagada teisiti kui täna. Ehk tuleks koolid taas riigi ülalpidamisele panna. Õnnetus seisus on väiksemad omavalitsused, kel ei jätku koolidele raha. Lisaks tuleks õppekavade sisu ja maht selgeks vaielda õpilaste ja lastevanemate osavõtul.

jah

**TARMO
LOODUS**

*Viljandi
linnapea,
Isamaaliit*

Pigem eelistan tasakaalustatud arengut, kas just konservatiivseid, kuid läbimõeldud muutusi. Esmalt oleks hariduse arendamiseks vaja selget ühiskondlikku kokkulepet. Seda on aga raske saavutada, sest Eestis on küll palju hariduse arendamisel nimel töötama pidavaid struktuure, kuid tihti need ei toimi.

kõhkleb

JAAN REINSON

*Tartu
Descartes'i
Lütseumi
direktor*

Revolutsioon hariduses on tühjakõlaline sõna. Oluline on eesmärgipäraselt kavandada haridussüsteemi arendamist, seadusandlikult ja rahaliselt kindlustada ning kavandatu ellu viia. Eesmärgides ja kavanduses vajame ühiskonnas kokkulepet, mis peab vastu olema sellest, kes on võimul.

ei

EPP REBANE

*haridus-
ministeeriumi
üldharidus-
osakonna
juhataja*

Hariduses pole vaja revolutsiooni, vaid evolutsiooni. Olen kursis sellega, mida mujal tehakse, ja võin kinnitada, et Eesti haridussüsteem pole nii vilets nagu vahel väidetakse. Kui me mõne praegu kavandatava sammu ellu viime, pole mingit "pööramist" vaja. Ressursse on vähe ja peame neid mõistlikult rakendama.

ei

MAIT ARVISTO

*Tallinna
Pedagoogika-
ülikooli rektor*

Hariduses ei saa toimuda kiireid muutusi, sest see on konservatiivne ala. Pealegi ei ole Eesti haridussüsteemis äkkmurranguks soodsat pinnast. Ei oska anda muutusteks retsepti, kuid kõige peamine, et inimesed oleks haritud. Siis suudavad nad vastu võtta arukaid otsuseid ega tee 180-kraadiseid kannapöördeid.

ei

VIRVE MAASIK

*Tallinna Inglise
Kolledži
õppeala-
juhataja*